

[Justitsministeren]

implicerede firmaer – især for dem – nogenlunde rimelig udgang.

Jeg vil gerne sige til slut, at jeg er sikker på, at de rådgivende firmaer føler sig meget belastet af denne diskussion, at de føler, at det er deres indstilling til ministeren, man har sat spørgsmålstegn ved, deres vurdering og deres saglige arbejde, man har sat spørgsmålstegn ved. På samme måde, som jeg deler den frygt, andre har givet udtryk for her fra talerstolen, for, hvad bydende firmaer kunne nære af betænkeligheder ved at skulle have deres forhold underkastet en offentlig diskussion i folketinget, også forhold, de må have lov til at betragte som interne forhold, kan den situation meget vel tænkes, at rådgivende firmaer ville være betænkelige ved at virke for staten, hvis deres rådgivende arbejde skulle underkastes en politisk vurdering i folketinget.

Albertsen (S):

Jeg skal benytte lejligheden til at takke hr. Gammelgaard, hr. Askjær Jørgensen og hr. Enggaard, fordi de hver for sig har bekræftet, at arbejdsgangen og behandlingen af denne sag som andre sager i finansudvalget foregår på en måde, som udvalget som sådant er tilfreds med.

Derimod beklager jeg, at tingets alderspræsident ikke formåede, evnede eller ønskede at udtrykke sin beklagelse over, at han anvendte udtrykkene »hemmelige forhandlinger« og »hemmeligt udvalg«. Han brugte udtrykkelig ordene »hemmeligt udvalg«. Finansudvalget er ikke noget hemmeligt udvalg. Det er et stående udvalg, der er tillagt særlige arbejdsopgaver. Efter hvert møde kan det enkelte medlem referere, hvad den pågældende står for, og formanden kan redegøre for de ting, der er vedtaget, eller hvad der i øvrigt er sket, uden at referere udtalelser. Det er arbejdsgangen. Den burde tingets alderspræsident i det mindste kende – og være indstillet på at beklage sin fremførte opfattelse og sin fremførte karakteristik.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Albertsen har jeg svaret, og jeg skal ikke sige mere til ham, for hr. Albertsen sagde heller ikke denne gang noget væsentligt.

Jeg vil gerne takke hr. Bernhard Baunsgaard for de venlige udtalelser, men er ked

af, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke stoler på min hukommelse. Det behøver han heller ikke, for vi har jo skriftens ord i Folketings-tidende, vi kan slå op i.

Jeg gør opmærksom på, at denne sag jo klart starter med et spørgsmål den 19. januar 1955, hvor man anmoder den daværende minister for offentlige arbejder om at redegøre for en licitationssag, der ikke var afsluttet. Spørgsmålet lød – det står i sp. 1803:

»Hvorned vil ministeren for offentlige arbejder begrunde det krav om ny licitation ved banegårdsbyggeriet i Slagelse, der har forårsaget forsinkelse af byggeriet?«

Der var yderligere spørgsmål om det, og så kom den forespørgsel, der er blevet nævnt. Samtidig med at den kom, foreslog hr. Krag – det er her, han kommer ind i billedet – en licitationskommission. Den sag, der blev rejst dengang, medførte altså en gennemgang af alle de principielle regler i en kommission. Kommissionen arbejdede i 7 år, så justitsministeren har noget at glæde sig til.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Det er utroligt, at justitsministeren bliver ved med at lægge skylden på de rådgivende teknikere og bliver ved med at sige, at den kritik, vi kommer med, er en kritik af de rådgivende teknikere. Justitsministeren har skrevet til mig den 3. december 1980 og nøjagtig frembragt det således:

»... at jeg siden afholdelsen af licitationen den 23. september d.å. nøje har fulgt sagsforløbet og overvejet de rådgivende teknikeres indstilling vedrørende licitationen, herunder specielt indstillingen om, at beton-entreprisen overdrages til det tredjelavestbydende firma.«

Alligevel bliver justitsministeren ved med at sige, at det er de rådgivende teknikere, vi angriber. Nej, det er justitsministerens vurdering, vi angriber. Det er ufatteligt, at ministeren er så stædig, som han er, og uanset de mange oplysninger, der er kommet frem, ikke er klar til at skifte standpunkt.

Må jeg derefter sige, at naturligvis skal den endelige afgørelse i sagen træffes i finansudvalget. Jeg beklager, at man ikke igenem den afstemning, der nu finder sted, får den parlamentariske situation omkring sagen klargjort, men at man udelukkende får ved-